

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Obvodní soud pro Prahu 2 rozhodl soudkyní Mgr. Markétou Jiráskovou ve věci žalobkyně M. B. narozené bytem , zastoupené Mgr. Jaromírem Henyšem, advokátem se sídlem Václavské náměstí 802/56, 110 00 Praha 1, proti žalované České republice – Ministerstvu spravedlnosti, IČO: 000 25 429, se sídlem Vyšehradská 427/16, 128 10 Praha 2, zastoupené Úřadem pro zastupování státu ve věcech majetkových, IČO: 697 97 111, se sídlem Rašínovo nábřeží 390/42, 128 00 Praha 2, o zaplacení 183 414,60 Kč s příslušenstvím

takto:

- I. Žalovaná je **povinna** zaplatit žalobkyni úrok z prodlení ve výši 8,05 % ročně z částky 11 785,40 Kč od 4. 1. 2016 do 30. 9. 2016, a to do patnácti dnů od právní moci rozsudku.
- II. Ve zbývající části, kterou se žalobkyně po žalované domáhá zaplacení 183 414,60 Kč s 8,05 % úrokem z prodlení ročně z této částky od 4. 7. 2015 do zaplacení a zaplacení úroku z prodlení ve výši 8,05 % ročně z částky 11 785,40 Kč od 4. 7. 2015 do od 3. 1. 2016, se žaloba **zamítá**.
- III. Žalobkyně je **povinna** zaplatit žalované na náhradě nákladů řízení 2 100 Kč do tří dnů od právní moci rozsudku.
- IV. Žalobkyně je **povinna** zaplatit České republice – Obvodnímu soudu pro Prahu 2 na náhradě nákladů řízení Kč do tří dnů od právní moci rozsudku.

Odůvodnění:

1. Žalobkyně se svou žalobou ze dne 22. 6. 2016 nejprve domáhala, aby žalovaná byla uložena povinnost zaplatit žalobkyni 298 722 Kč s 8,05 % úrokem z prodlení z této částky ročně od 4. 7. 2015 do zaplacení s odůvodněním, že vyrozuměním o zahájení exekuce ze dne 19. 8. 2014, č. j. [REDAKCE] byla žalobkyně jako povinná vyrozuměna o zahájení exekuce na její majetek k vymožení pohledávky oprávněného, které mu byly přiznány údajnými exekučními tituly, a to rozsudky Obvodního soudu pro Prahu 2 ze dne 29. 10. 2013, č. j. [REDAKCE] a ze dne 23. 1. 2014, č. j. [REDAKCE]. Vyrozumění s výzvou ke splnění povinnosti ve výši 379 143,05 Kč byly žalobkyni doručeny dne 25. 8. 2014. Žalobkyně podala soudu návrh na zastavení exekuce, návrh na odložení exekuce a návrh na složení jistoty. Soudní exekutor konstatoval, že žalobkyně na jeho účet složila jistinu ve výši [REDAKCE] Kč dne 19. 9. 2014 a následně byl zrušen zákaz nakládat s majetkem žalobkyně. Usnesením Obvodního soudu pro Prahu 2 ze dne 27. 2. 2015, č. j. [REDAKCE] došlo k zastavení exekuce podle § 268 odst. 1 o. s. ř., neboť exekuce byla nařízena, ačkoliv se rozhodnutí dosud nestala vykonatelnými. V důsledku neoprávněně vedeného exekučního řízení, které probíhalo v období od 19. 8. 2014 do 20. 3. 2015, vznikla žalobkyni škoda, jednak ve výši 48 981 Kč, kterou byla nucena zaplatit na náhradě nákladů právního zastoupení v exekučním řízení, ve výši 23 522 Kč, kterou byla nucena zaplatit na náhradě právního zastoupení v souvislosti s uplatněním nároku vůči žalobci (zřejmě vůči žalované, pozn. soudu), ve výši [REDAKCE] Kč, kterou zaplatila na úrocích, neboť si byla nucena vypůjčit finanční prostředky na zaplacení jistiny ve výši [REDAKCE] Kč, a ve výši 116 944 Kč, neboť z důvodu probíhajícího exekučního řízení došlo ke změně rezervace úrokové sazby u hypotečního úvěru z úrokové sazby ve výši 2,20 % p. a. na 3,99 % p. a., v důsledku čehož žalobkyně zaplatí na úvěru na období fixace na dobu tří let na úrocích částku nikoliv 136 584 Kč, ale 253 528 Kč. Žalobkyni též vznikla nemajetková újma ve výši 80 000 Kč.
2. Žalovaná se k žalobě vyjádřila tak, že nároky v ní uplatněné neuznává. Uvedla, že žalobkyně u ní dne 3. 7. 2015 uplatnila nárok na náhradu škody a nemajetkové újmy z důvodu nezákonně vedené exekuce. Žalovaná jí poskytla plnění na náhradu škody ve výši 11 785,40 Kč. Jedná se o náhradu nákladů na právní zastoupení v exekučním řízení ve výši 2 x 4 570 Kč + 2 x 300 Kč + 21% DPH. Žalovaná vycházela z faktury ze dne 15. 6. 2015 a uhradila úkony právní služby: převzetí věci a návrh na zastavení exekuce. Tarifní hodnotou v exekučním řízení je částka 210 000 Kč, pro niž byla vedena exekuce. Hodnota úkonu pak činí 4 570 Kč (v exekučním řízení náleží dle AT polovina sazby za úkon právní služby). Nárok na náhradu nákladů právního zastoupení při sepisu žádosti na odškodnění nebylo možné přiznat s ohledem na § 31 odst. 4 zákona č. 82/1998 Sb. K nároku na náhradu škody spočívající v rozdílu v úrokových sazbách hypotečního úvěru ve výši 116 944 Kč žalovaná uvedla, že nárok neshledala důvodným, neboť zde není příčinná souvislost mezi exekucí a škodou. Žalobkyně nijak neprokázala, že by k neposkytnutí sazby hypotečního úvěru ve výši 2,20 % došlo v souvislosti s pochybením soudu a následně vedenou exekucí. Dle přiložených dokumentů úrok ve výši 2,10 % na tři roky a 2,20 % na pět let nabízel [REDAKCE] dne 8. 7. 2014 s tím, že rezervace platí do 22. 7. 2014 a jde pouze o indikativní nabídku, exekuce byla zahájena až následně v srpnu 2014. Co se týká nároku na náhradu škody ve výši [REDAKCE] Kč spočívající v úrocích z prodlení z vypůjčené částky na zaplacení jistiny v exekuci, pak zde není příčinná souvislost mezi nesprávným úředním postupem a vzniklou škodou. Žalobkyně v exekuci zvolila postup podle § 44a exekučního řádu, toto rozhodnutí a způsob obstarání prostředků prostřednictvím půjčky bylo dobrovolným rozhodnutím žalobkyně, za které nelze činit odpovědným stát. Stejně tak nelze činit stát odpovědným za skutečnost, že žalobkyně nebyla schopna půjčku splatit v domluveném termínu. Co se týká nároku na

náhradu nemajetkové újmy, vznesla žalovaná námítku promlčení. Žalovaná navrhla žalobu zamítnout.

3. Podáním ze dne 28. 4. 2017 vzala žalobkyně svou žalobu částečně, co do požadavku na náhradu škody spočívající v nákladech právního zastoupení ve výši 11 785,40 Kč, zpět z důvodu plnění žalovanou. Dále s odkazem na § 31 odst. 4 zákona č. 82/1998 Sb. vzala zpět svou žalobu v požadavku na náhradu škody ve výši 23 522 Kč v souvislosti s náklady právního zastoupení při uplatnění nároku vůči žalobci (resp. žalované) a na náhradu nemajetkové újmy ve výši 80 000 Kč poté, kdy ji žalovaná poskytla omluvu, což žalobkyně akceptovala. Při jednání soudu dne 16. 5. 2017 bylo řízení v tomto rozsahu zastaveno.
4. Z faktury č. [REDAKCE] ze dne 15. 6. 2015 soud zjistil, že advokát Mgr. Jaromír Henyš vystavil pro žalobkyni fakturu znějící na částku 48 981 Kč včetně 21 % DPH na předmět: „Fakturujeme za právní služby 4 úkony právní služby dle AT za zastupování v exekučním řízení (převzetí, návrh na zastavení exekuce, právní porady ve věci odblokování majetku exekutorem a uplatnění nároku z důvodu nesprávného úředního postupu)“. Z pohybu na účtu soud zjistil, že žalobkyně uhradila advokátovi fakturovanou částku dne 24. 6. 2015.
5. Ze smlouvy o poskytnutí hypotečního úvěru reg. číslo: [REDAKCE] ze dne [REDAKCE] (klientské číslo [REDAKCE]) soud zjistil, že [REDAKCE] uzavřela smlouvu se žalobkyní jako dlužníkem, na základě které byl žalobkyni poskytnut úvěr ve výši [REDAKCE] Kč na nákup nemovitosti. Smluvní strany si sjednaly úrokovou sazbu úvěru ve výši 3,69 % p. a., která byla platná do 25. 10. 2014.
6. Z neúplné smlouvy o poskytnutí hypotečního úvěru reg. číslo: [REDAKCE] (klientské číslo [REDAKCE]) soud zjistil, že [REDAKCE] uzavřela smlouvu se žalobkyní jako dlužníkem, na základě které byl žalobkyni poskytnut úvěr ve výši [REDAKCE] Kč na investice do nemovitosti. Smluvní strany si sjednaly úrokovou sazbu úvěru ve výši 5,19 % p. a., která byla platná do 22. 7. 2022.
7. Z emailu ze dne 8. 7. 2014 a z rezervace úrokové sazby [REDAKCE] (dále i jen „[REDAKCE]“) ze dne 8. 7. 2014 soud zjistil, že M [REDAKCE] R [REDAKCE] zaslala žalobkyni nabídku [REDAKCE] pro „hypoteční úvěr účelový rezidenční Individual“ s tím, že pro úvěr ve výši [REDAKCE] Kč při době splatnosti [REDAKCE] let činí úroková sazba 2,10 % p. a. na fixní období 3 let a výše splátky je [REDAKCE] Kč, a při fixním období 5 let činí úroková sazba 2,20 % p. a. a výše splátky je [REDAKCE] Kč. Úroková sazba je klientovi rezervována do 22. 7. 2014 včetně.
8. Z emailové korespondence mezi žalobkyní a [REDAKCE] soud zjistil, že banka sdělila žalobkyni dne 30. 7. 2014, že je schopná nabídnout jí úrokovou sazbu ve výši 2,69 % p. a. na období fixace 5 let. Co se týká úvěru, kterému končí platnost úrokové sazby v roce 2022, tam nejsou schopni v současné chvíli úvěry sloučit za zajímavých podmínek vzhledem k tomu, že by se v úrokové sazbě promítla i ztráta nakoupených finančních zdrojů do roku 2022. Proto bylo žalobkyni doporučeno, aby zvážila, zda by se jí případné refinancování úvěru vyplatilo. Žalobkyně s tímto návrhem nesouhlasila. Banka jí sdělila dne 8. 8. 2014, že tímto zvýhodněnou nabídku úrokové sazby ruší a jednání ukončuje a předává požadavek na doplacení úvěru [REDAKCE] + [REDAKCE] k datu 25. 10. 2014.
9. Ze souhlasu [REDAKCE] s mimořádnou splátkou úvěru č. [REDAKCE] ze dne 8. 8. 2014 soud zjistil, že ke dni 25. 10. 2014 bylo možné uskutečnit mimořádnou splátku uvedeného úvěru ve výši [REDAKCE] Kč. Z oznámení [REDAKCE] ze dne 27. 10. 2014 soud zjistil, že banka oznámila žalobkyni, že mimořádná splátka úvěru nebyla ke dni 25.

10. 2014 provedena, pokud však má žalobkyně i nadále zájem o mimořádnou splátku úvěru, banka ji znovu nastaví k libovolnému termínu.
10. Z oznámení [REDAKCE] ze dne 15. 9. 2014 soud zjistil, že banka oznámila žalobkyni, že u úvěru č. [REDAKCE] bude od 25. 10. 2014 do 25. 10. 2017 nově platit úroková sazba ve výši 3,99 % p. a.
11. Z výpisů z účtů u [REDAKCE] soud zjistil, že žalobkyně měla ke dni 31. 10. 2014 nesplacený úvěr č. [REDAKCE] ve výši [REDAKCE] Kč a nesplacený úvěr č. [REDAKCE] ve výši [REDAKCE] Kč, tj. celkem [REDAKCE] Kč
12. Ze smlouvy o zápůjčce ze dne 18. 9. 2014 soud zjistil, že A [REDAKCE] V [REDAKCE] jako zapůjčitel uzavřela se žalobkyní jako vydlužitelem smlouvu, na základě které zapůjčitel přenechal vydlužiteli částku ve výši [REDAKCE] Kč, aby ji použil jako složení jistoty podle § 44a EŘ a 54 EŘ. Vydlužitel souhlasil, aby zápůjčka ve výši [REDAKCE] Kč byla převedena na účet soudního exekutora č. [REDAKCE]. Vydlužitel se zavázal zápůjčku zapůjčiteli vrátit spolu s úrokem ve výši 15 % p. a. nejpozději do 31. 12. 2014. Pro případ prodlení vydlužitele s vrácením zapůjčených peněžních prostředků byla sjednána smluvní pokuta ve výši 0,01 % z dlužné částky za každý den prodlení. Z dodatku č. 1 ke smlouvě o zápůjčce ze dne 26. 1. 2015 soud zjistil, že byla prodloužena doba zápůjčky do 31. 7. 2015 za stejných podmínek jako ve smlouvě ze dne 15. 9. 2014. Vydlužitel měl uhradit zapůjčiteli úrok k 31. 12. 2014 ve výši [REDAKCE] Kč do deseti dnů od podepsání dodatku. Z příkazu k úhradě ze dne 18. 9. 2014 soud zjistil, že částka ve výši [REDAKCE] Kč byla A [REDAKCE] V [REDAKCE] zaplacená na účet soudního exekutora č. [REDAKCE]. Z pohybu na účtu soud zjistil, že žalobkyně uhradila dne 25. 1. 2015 částku [REDAKCE] Kč a dne 14. 4. 2015 částku [REDAKCE] Kč na účet zapůjčitele.
13. Z usnesení Obvodního soudu pro Prahu 2 ze dne 27. 2. 2015, č. j. [REDAKCE] soud zjistil, že ve věci exekuce oprávněného Společenství vlastníků jednotek domu [REDAKCE] [REDAKCE] proti povinné M [REDAKCE] B [REDAKCE] pro [REDAKCE] Kč a [REDAKCE] Kč s příslušenstvím, byla exekuce, jejímž provedením byl usnesením Obvodního soudu pro Prahu 2 ze dne 15. 8. 2014, č. j. [REDAKCE] pověřen soudní exekutor Mgr. Petr Polanský, zastavena (výrok I.), povinné nebylo přiznáno právo na náhradu nákladů exekuce (výrok II.) a bylo rozhodnuto, že soudní exekutor nemá právo na náhradu nákladů exekuce (výrok III.). Z odůvodnění citovaného usnesení vyplývá, že povinná navrhla dne 28. 8. 2014 zastavení exekuce s odůvodněním, že výkon byl nařízen, ačkoliv se rozhodnutí dosud nestalo vykonatelným. Exekuční tituly byly doručovány povinné na adresu trvalého pobytu prostřednictvím poštovního doručovatele a nikoliv prostřednictvím datové schránky, kterou má povinná zřízena a zpřístupněna od 20. 4. 2011, nebyly jí tudíž řádně doručeny. Soud provedl dokazování předmětnými soudními spisy, a dospěl k závěru, že jsou zde důvody pro zastavení exekuce, neboť oba exekuční tituly se dosud nestaly vykonatelnými. O nákladech exekuce mezi účastníky a o nákladech soudního exekutora rozhodl soud v souladu s nálezem Ústavního soudu ze dne 22. 3. 2012, sp. zn. I. ÚS 465/11 a s odkazem na jiné nálezy Ústavního soudu, ze kterých vyplývá, že účastníku řízení nelze dávat k tíži, že se rozhodl využít svých práv garantovaných ústavním pořádkem a uplatnit svůj nárok v exekučním řízení. Není tedy možné dávat mu k tíži, že „neuspěl v exekučním řízení“, neboť zde sice nastal stav nevykonatelnosti exekučního titulu, avšak nikoliv z důvodu jeho zavinění. Ústavní soud dále dovodil, že by nebyl spravedlivý ani takový závěr, dle kterého by náklady měly zůstat zcela na bedrech povinného, neboť ani ten nezpůsobil, že došlo k chybnému vyznačení právní moci na rozhodnutí soudu nalézacího. Soud proto rozhodl podle § 150 o. s. ř. ve spojení s § 52 odst. 1 exekučního řádu tak, že se povinné, byť měla ve věci úspěch, jejich náhrada nepřiznává. Totéž platí i o nákladech exekuce. Usnesení nabylo právní moci dne 20. 3. 2015.

14. Z oznámení soudního exekutora Mgr. Petra Polanského, Exekutorský úřad Liberec ze dne 2. 4. 2015, č. j. [REDACTED] soud zjistil, že ve věci oprávněného Společenství vlastníků jednotek domu [REDACTED] proti povinné M [REDACTED] B [REDACTED] k vymožení povinnosti povinné zaplatit oprávněnému pohledávku ve výši [REDACTED] Kč s příslušenstvím, bylo vydáno oznámení o skončení exekuce s tím, že veškeré exekuční příkazy, vydané dne 21. 8. 2014, zanikly, jakož i důvody pro zápis poznámky do katastru nemovitostí, obchodního rejstříku a dalších dotčených evidencí, a to z důvodu, že exekuční řízení bylo zastaveno usnesením Obvodního soudu pro Prahu 2 ze dne 27. 2. 2015, č. j. [REDACTED], které nabylo právní moci dne 20. 3. 2015.
15. Ze žádosti žalobkyně ze dne 29. 6. 2015, z doplněné žádosti žalobkyně ze dne 16. 12. 2015 a ze stanoviska žalované ze dne 30. 9. 2016 soud zjistil, že žalobkyně uplatnila u žalované dne 3. 7. 2015 nárok na náhradu škody a nemajetkové újmy z nezákonně vedené exekuce. Žalovaná poskytla žalobkyni částku 11 785,40 Kč v souvislosti s vynaloženými náklady na právní zastoupení v exekučním řízení. Ostatní nároky zamítla.
16. Svědkyně M [REDACTED] R [REDACTED] při své svědecké výpovědi uvedla, že žalobkyně je její kamarádka, řeší spolu mimo jiné záležitosti hypoték, neboť svědkyně je [REDACTED]. Žalobkyně má [REDACTED]. Bylo tomu tak i u úvěru u [REDACTED] která nechtěla přistoupit na lepší úrokovou sazbu, proto podaly žádost v [REDACTED] která měla výhodnější úrokovou sazbu minimálně o 1 % nebo 1,5 %. Asi měsíc před tím, kdy už měly hypotéku překlomit do jiné banky, tak zjistily, že na nemovitostech je exekuce, a že s nimi již žalobkyně nemůže disponovat. Proto musela žalobkyně zůstat u [REDACTED] a vzít jejich úrokovou sazbu.
17. Po provedeném dokazování učinil soud závěr o následujícím skutkovém stavu: žalobkyni končila dne 25. 10. 2014 fixace úrokové sazby úvěru ve výši 3,69 % p. a. ze smlouvy o poskytnutí hypotečního úvěru klientské číslo [REDACTED] kterou uzavřela dne 3. 11. 2011 s [REDACTED], na základě které byl žalobkyni poskytnut úvěr ve výši [REDACTED] Kč na nákup nemovitosti. Dne 22. 7. 2022 končila žalobkyni fixace úrokové sazby úvěru ve výši 5,19 % p. a. ze smlouvy o poskytnutí hypotečního úvěru klientské číslo [REDACTED] kterou uzavřela nezjištěného dne s [REDACTED], na základě které byl žalobkyni poskytnut úvěr ve výši [REDACTED] Kč na investice do nemovitosti. Svědkyně M [REDACTED] R [REDACTED] zaslala žalobkyni dne 8. 7. 2014 nabídku [REDACTED] k úvěru ve výši [REDACTED] Kč s úrokovou sazbou 2,10 %, resp. 2,20 % p. a., která byla žalobkyni rezervována do 22. 7. 2014. Žalobkyně tuto nabídku [REDACTED] nevyužila, kompletní žádost o úvěr do uvedeného data bance nedoručila. V červenci 2014 se pak žalobkyně obrátila na [REDACTED] se žádostí o refinancování svých úvěrů, banka nabídla žalobkyni snížit úrokovou sazbu u úvěru č. [REDACTED] z 3,69 % p. a. na 2,69 % p. a., další úvěr č. [REDACTED] u kterého končila platnost úrokové sazby v roce 2022, nebyla schopna za zajímavých podmínek s tímto úvěrem sloučit. Žalobkyně dne 8. 8. 2014 nabídku banky na snížení úrokové sazby odmítla a požádala o doplacení úvěrů č. [REDACTED] a č. [REDACTED] k datu 25. 10. 2014. [REDACTED] udělila žalobkyni dne 8. 8. 2014 souhlas s mimořádnou splátkou hypotečního úvěru č. [REDACTED] ke dni 25. 10. 2014 ve výši [REDACTED] Kč. Dne 15. 8. 2014 pověřil Obvodní soud pro Prahu 2 pod č. j. [REDACTED] soudního exekutora Mgr. Petra Polanského, Exekutorský úřad Liberec, provedením exekuce k vymožení pohledávky oprávněného Společenství vlastníků jednotek domu [REDACTED] [REDACTED] proti povinné M [REDACTED] B [REDACTED] ve výši [REDACTED] Kč s příslušenstvím, na základě rozsudků Obvodního soudu pro Prahu 2 ze dne 29. 10. 2013, č. j. [REDACTED] a ze dne 23. 1. 2014, č. j. [REDACTED]. Soudní exekutor Mgr. Petr Polanský vydal dne 21. 8. 2014 exekuční příkazy. Dne 18. 9. 2014 uzavřela žalobkyně s A [REDACTED]

V [redacted] smlouvu o zápůjčce, na základě které byla žalobkyni přenechána částka ve výši [redacted] Kč za účelem složení jistoty podle § 44a a § 54 exekučního řádu, která byla zaplacená na účet soudního exekutora Mgr. Petra Polanského dne 18. 9. 2014. Žalobkyně uhradila A [redacted] V [redacted] na úrok z půjčky celkem [redacted] Kč. Žalobkyně podala v zastoupení svým advokátem Mgr. Jaromírem Henyšem dne 28. 8. 2014 návrh na zastavení exekuce s odůvodněním, že exekuční tituly nejsou vykonatelné. V říjnu 2014 oznámila [redacted] žalobkyni, že mimořádná splátka úvěru č. [redacted] nebyla ke dni 25. 10. 2014 provedena, pokud však má žalobkyně i nadále zájem o mimořádnou splátku úvěru, banka ji znovu nastaví k libovolnému termínu. Od 25. 10. 2014 platila u úvěru č. [redacted] nová úroková sazba ve výši 3,99 % p. a. Usnesením Obvodního soudu pro Prahu 2 ze dne 27. 2. 2015, č. j. [redacted] byla exekuce zastavena a bylo rozhodnuto o nákladech exekuce. Usnesení nabylo právní moci dne 20. 3. 2015.

18. Podle § 1 odst. 1 zákona č. 82/1998 Sb., o odpovědnosti za škodu způsobenou při výkonu veřejné moci rozhodnutím nebo nesprávným úředním postupem a o změně zákona České národní rady č. 358/1992 Sb., o notářích a jejich činnosti (notářský řád), v účinném znění (dále i jen „OdpŠk“), stát odpovídá za podmínek stanovených tímto zákonem za škodu způsobenou při výkonu státní moci. Podle § 2 cit. zák. odpovědnosti za škodu podle tohoto zákona se nelze zprostit.
19. Podle § 5 OdpŠk stát odpovídá za podmínek stanovených tímto zákonem za škodu, která byla způsobena a) rozhodnutím, jež bylo vydáno v občanském soudním řízení, ve správním řízení, v řízení podle soudního řádu správního nebo v řízení trestním, b) nesprávným úředním postupem.
20. Podle § 13 odst. 1 věty první OdpŠk stát odpovídá za škodu způsobenou nesprávným úředním postupem. Podle odst. 2 téhož ustanovení právo na náhradu škody má ten, jemuž byla nesprávným úředním postupem způsobena škoda.
21. Podle § 31 odst. 1 OdpŠk náhrada škody zahrnuje takové náklady řízení, které byly poškozeným účelně vynaloženy na zrušení nebo změnu nezákonného rozhodnutí nebo na nápravu nesprávného úředního postupu. Podle § 31 odst. 2 OdpŠk náhradu nákladů řízení může poškozený uplatnit jen tehdy, jestliže neměl možnost učinit tak v průběhu řízení na základě procesních předpisů, anebo jestliže mu náhrada nákladů takto již nebyla přiznána. Podle § 31 odst. 3 OdpŠk náklady zastoupení jsou součástí nákladů řízení. Zahrnují účelně vynaložené hotové výdaje a odměnu za zastupování. Výše této odměny se určí podle ustanovení zvláštního právního předpisu o mimosmluvní odměně.
22. Soud posoudil předmětnou věc podle § 1 odst. 1, § 5 písm. b), § 13 odst. 1 věty první a odst. 2 a § 31 odst. 1, 2 a 3 zákona č. 82/1998 Sb., když se žalobkyně po žalované domáhá náhrady škody v celkové výši 183 414,60 Kč z titulu neoprávněně vedeného exekučního řízení soudním exekutorem Mgr. Petrem Polanským, Exekutorský úřad Liberec, pod sp. zn. [redacted] na základě nevykonatelných exekučních titulů, tj. rozsudků Obvodního soudu pro Prahu 2 ze dne 29. 10. 2013, č. j. [redacted] a ze dne 23. 1. 2014, č. j. [redacted]. V řízení bylo prokázáno, že žalobkyně u žalované uplatnila nároky na náhradu škody (i nemajetkové újmy) ve smyslu § 14 odst. 1, 3 OdpŠk, proto věc může být projednána před soudem (§ 15 odst. 2 OdpŠk).
23. Objektivní odpovědnosti za škodu se stát nemůže zprostit (§ 2 OdpŠk), jestliže jsou kumulativně splněny tři podmínky: 1) nezákonné rozhodnutí či nesprávný úřední postup, 2) vznik škody a 3) příčinná souvislost mezi vydáním nezákonného rozhodnutí či nesprávným

úředním postupem a vznikem škody. Existence všech těchto podmínek musí být v soudním řízení bezpečně prokázána, přičemž důkazní břemeno leží na poškozeném.

24. Soud se nejprve zabýval tím, zda došlo k nesprávnému úřednímu postupu. Za nesprávný úřední postup ve smyslu § 13 odst. 1 věty první OdpŠk je třeba považovat i vyznačení doložky právní moci na rozhodnutí soudu, které není dosud pravomocné (k tomu srov. např. rozsudek Krajského soudu v Českých Budějovicích ze dne 8. 7. 1997, sp. zn. 6 Co 704/97). Dle zmíněné judikatury je zcela lhostejné, z jakého důvodu došlo k nesprávnému vyznačení doložky právní moci a ani nezáleží na tom, zda v době vyznačování doložky právní moci byly splněny podmínky pro její vyznačení a tedy její vyznačení bylo důvodné, přičemž až v exekučním řízení bylo zjištěno, že doložka právní moci být vyznačena neměla. V posuzované věci doložka právní moci na rozsudcích Obvodního soudu pro Prahu 2 ze dne 29. 10. 2013, č. j. [REDAKCE] a ze dne 23. 1. 2014, č. j. [REDAKCE] být vyznačena neměla, neboť tyto rozsudky nebyly žalobkyni řádně doručeny. Vyznačením doložky právní moci na citovaných rozsudcích došlo k nesprávnému úřednímu postupu ve smyslu § 13 odst. 1 věty první OdpŠk.
25. Soud se tak dále zabýval tím, zda má žalobkyně nárok na náhradu požadovaných škod, tzn. zda jí škoda vznikla a zároveň zda jí vznikla v příčinné souvislosti s nesprávným úředním postupem. Protože zákon č. 82/1998 Sb. blíže nedefinuje pojem škody ani neupravuje rozsah její náhrady, je třeba v této otázce vycházet ve smyslu 26 OdpŠk ze zákona č. 89/2012 Sb., občanský zákoník, ve znění účinném od 1. 1. 2014 (dále i jen „o. z.“).
26. Podle § 2952 věty první o. z. hradí se skutečná škoda a to, co poškozenému ušlo (ušlý zisk). Škodou zákon míní újmu, která nastala (projevuje se) v majetkové sféře poškozeného (spočívá ve zmenšení jeho majetkového stavu) a je objektivně vyjádřitelná všeobecným ekvivalentem, tj. penězi, a je tedy napravitelná poskytnutím majetkového plnění, především penězi. Skutečnou škodou je nutno rozumět takovou újmu, která znamená zmenšení majetkového stavu poškozeného oproti stavu před škodnou událostí a která představuje majetkové hodnoty, jež je třeba vynaložit k uvedení věci do předešlého stavu.
27. Žalobkyně tvrdí, že jí vznikla škoda ve výši 116 944 Kč, neboť z důvodu probíhajícího exekučního řízení došlo ke změně rezervace úrokové sazby u hypotečního úvěru z úrokové sazby ve výši 2,20 % p. a. na 3,99 % p. a., v důsledku čehož žalobkyně zaplatí na úvěru na období fixace na dobu tří let (tj. od 24. 10. 2014 do 24. 10. 2017) na úrocích částku nikoliv 136 584 Kč, ale 253 528 Kč.
28. Žalobkyně v žalobě tvrdila, že se v srpnu 2014 rozhodla pro refinancování dvou úvěrů č. [REDAKCE] a č. [REDAKCE] u [REDAKCE] do [REDAKCE] a začala vyřizovat zajištění úvěru formou uvolnění zástav. Následně žalobkyně k výzvě soudu uvedla, že se v létě pokoušela zrefinancovat oba dva úvěry, ale žalobou požaduje pouze rozdíl mezi úrokem „většího“ úvěru, protože jinak by musela započítat sankci za předčasné splacení. Jako důkaz pak označila výslech svědkyně M. [REDAKCE] R. [REDAKCE]. Tato svědkyně potvrdila, že sehnaly lepší úrokovou sazbu v [REDAKCE] měly to už připravené, byly připraveny odhady na nemovitosti, byla podaná žádost o hypotéku, najednou zjistily, že na nemovitostech je exekuce.
29. Soud však výpovědi této svědkyně zcela neuvěřil, a to jednak s ohledem na přátelský vztah se žalobkyní ([REDAKCE]), kdy svědkyně mohla mít zájem na tom, aby žalobkyni v řízení „pomohla“, a jednak i z toho důvodu, že ohledně údajného jednání s [REDAKCE] ([REDAKCE]) (či jakýmkoliv jiným peněžním ústavem, kromě [REDAKCE]) žalobkyně žádné listinné důkazy soudu nepředložila, ačkoliv ke všem ostatním nárokům listinné důkazy

předkládala. Soud svědkyni uvěřil pouze do té míry, že žalobkyni pomáhala s refinancováním jejích úvěrů, neuvěřil však tomu, že měly už připravené podklady pro získání (výhodnější) hypotéky v [REDAKCE], a že tedy refinancování úvěru zmařila neoprávněně nařízená exekuce. Ani žalobkyně nikdy ve svých podáních nezmiňovala jednání s [REDAKCE], a navíc jednání, které by bylo ve fázi před podpisem smluv, a s úrokovou sazbou ve výši 2,20 % p. a. V žalobě žalobkyně uvedla, že jednala s [REDAKCE], k čemuž též předložila listinné důkazy (rezervaci úrokové sazby na fixní období 5 let ve výši 2,20 % p. a. do 22. 7. 2014). Žalobkyně tedy nepředložila žádný důkaz o tom, že jí škoda v podobě uhrazení vyšší částky na úrocích z hypotečního úvěru vznikla v přímé příčinné souvislosti s nesprávným úředním postupem, který vyústil v neoprávněně vedenou exekuci. Tento závěr je pak podpořen i tím, že složením jistoty žalobkyní u soudního exekutora v září 2014 byl zrušen zákaz nakládat s majetkem [§ 44a odst. 2 a § 47 odst. 5 zákona č. 120/2001 Sb., o soudních exekutorech a exekuční činnosti (exekuční řád) a o změně dalších zákonů], žalobkyně tedy mohla se svým majetkem nakládat, a to i přes to, že exekuce nebyla stále formálně zastavena. Žalobkyně netvrdila, že by s ní jiná banka odmítla uzavřít úvěrovou smlouvu z důvodu vedené exekuce.

30. Vznik škody není v příčinné souvislosti s nesprávným úředním postupem ani z toho důvodu, že [REDAKCE] udělila žalobkyni dne 8. 8. 2014 souhlas s mimořádnou splátkou hypotečního úvěru č. [REDAKCE] ke dni 25. 10. 2014, žalobkyně úvěr k tomuto datu nesplatila, ale ani nevyužila nabídku [REDAKCE] z října 2014, že v případě, že by měla žalobkyně i nadále zájem o mimořádnou splátku úvěru, banka ji znovu nastaví k libovolnému termínu. Žalobkyně mohla se svým majetkem nakládat od složení jistoty v září 2014, exekuce byla pravomocně zastavena ke dni 20. 3. 2015, přesto své úvěry (nebo úvěr) nerefincovala. S ohledem na veškeré výše uvedené důvody soud žalobu, kterou se žalobkyně po žalované domáhala zaplacení 116 944 Kč s 8,05 % úrokem z prodlení ročně z této částky od 4. 7. 2015 do zaplacení, jako nedůvodnou zamítl (výrok II.).
31. Žalobkyně dále tvrdí, že jí v příčinné souvislosti s nesprávným úředním postupem vznikla škoda ve výši [REDAKCE] Kč spočívající v zaplacených úrocích z vypůjčených finančních prostředků od A [REDAKCE] V [REDAKCE] na zaplacení jistoty soudnímu exekutorovi. V řízení bylo prokázáno, že částka ve výši [REDAKCE] Kč na složení jistoty soudnímu exekutorovi byla žalobkyni poskytnuta, a že žalobkyně zaplatila A [REDAKCE] V [REDAKCE] na úrocích ze zápůjčky částku [REDAKCE] Kč.
32. Vznik škody však není v příčinné souvislosti s nesprávným úředním postupem. Žalobkyně svůj dluh vůči oprávněnému Společenství vlastníků jednotek domu [REDAKCE] [REDAKCE] neuznávala, po zahájení exekuce navrhla její odklad a zastavení, složení jistoty ve smyslu § 44a odst. 2 exekučního řádu bylo dobrovolným rozhodnutím žalobkyně, nikoliv nutností. Zaplacení jistoty v září 2014 sice vedlo ke zrušení tzv. generálního inhibitoria, což však žalobkyně nevyužila ani za účelem refinancování svého úvěru (viz výše), ani např. k dřívějšímu vrácení zápůjčky A [REDAKCE] V [REDAKCE] a tím ke snížení výše úroků ze zápůjčky (když ve svém podání ze dne 28. 4. 2017 uvádí, že byla vlastníkem finančních prostředků na účtu u peněžního ústavu). Exekuce byla zastavena nikoliv z důvodu zaplacení jistoty, ale z důvodu, že exekuční tituly nebyly dosud pravomocné a vykonatelné, není zde příčinná souvislost mezi škodou a nesprávným úředním postupem, jenž vedl k nařízení, resp. následnému zastavení exekuce.
33. Žalobkyně navíc ani k výzvě soudu ze dne 16. 5. 2017 netvrdila (ani neprokazovala), že k zapůjčení peněz došlo za nejefektivnějších podmínek v dané situaci možných (např. z jakého důvodu jí osoba známá poskytla zápůjčku za úplatu), resp. ani k výzvě soudu ze dne 21. 8. 2017 netvrdila, u jakého peněžního ústavu měla finanční prostředky, které byly

zablokované, a které nemohla použít na složení jistoty, a z jakého důvodu si nemohla peníze půjčit například u příbuzných či známých za výhodnějších podmínek. S ohledem na uvedené důvody soud žalobu, kterou se žalobkyně po žalované domáhala zaplacení [REDACTED] Kč s 8,05 % úrokem z prodlení ročně z této částky od 4. 7. 2015 do zaplacení, jako nedůvodnou zamítl (výrok II.).

34. Nakonec se žalobkyně domáhala náhrady škody ve výši 37 195,60 Kč spočívající v nákladech právního zastoupení v exekučním řízení. Tento nárok je vyloučen ustanovením § 31 odst. 2 OdpŠk, dle kterého náhradu nákladů řízení může poškozený uplatnit jen tehdy, jestliže neměl možnost učinit tak v průběhu řízení na základě procesních předpisů, anebo jestliže mu náhrada nákladů takto již nebyla přiznána. V posuzovaném případě měla žalobkyně možnost uplatnit nárok na náhradu nákladů řízení v exekučním řízení, o nákladech řízení bylo v exekučním řízení již pravomocně rozhodnuto podle procesních předpisů, a soud v tomto řízení nemůže závěr exekučního soudu přezkoumávat.
35. I v případě, že by nárok na náhradu uvedené škody nebyl vyloučen, pak by žalobkyně měla právo na náhradu pouze účelně vynaložených nákladů, které vedly k nápravě nesprávného úředního postupu (§ 31 odst. 1, 3 OdpŠk), a za které lze považovat pouze dva úkony právní služby po 4 570 Kč z tarifní hodnoty 210 000 Kč, a to převzetí a přípravu zastoupení a návrh na zastavení exekuce podle § 6 odst. 1, § 7, § 8 odst. 1, § 11 odst. 1 písm. a), d), odst. 2 písm. e) vyhlášky č. 177/1996 Sb., o odměnách advokátů a náhradách advokátů za poskytování právních služeb (advokátní tarif) (dále i jen „AT“), paušální náhradu hotových výdajů za 2 úkony právní služby po 300 Kč (§ 13 odst. 1, 3 AT) a 21 % DPH ve výši 2 045,40 Kč, tj. celkem 11 785,40 Kč. Tuto částku však žalovaná již žalobkyni zaplatila, řízení v této části bylo z důvodu zpětzvetí žaloby zastaveno.
36. Soud tak žalobkyni přiznal pouze požadovaný úrok z prodlení ve výši 8,05 % ročně z částky 11 785,40 Kč od 4. 1. 2016 do 30. 9. 2016 (výrok I.), který je odůvodněn § 1968 a § 1970 o. z. a § 2 nařízení vlády č. 351/2013 Sb., kterým se určuje výše úroků z prodlení a nákladů spojených s uplatněním pohledávky, určuje odměna likvidátora, likvidačního správce a člena orgánu právnické osoby jmenovaného soudem a upravují některé otázky Obchodního věstníku, veřejných rejstříků právnických a fyzických osob a evidence svěřenských fondů a evidence údajů o skutečných majitelích (viz stanovisko občanskoprávního a obchodního kolegia Nejvyššího soudu České republiky ze dne 13. 4. 2011, sp. zn. Cpjn 206/2010, dle kterého má poškozený právo na úrok z prodlení ode dne následujícího po uplynutí lhůty šesti měsíců poté, kdy nárok na náhradu přiměřeného zadostiučinění uplatnil postupem podle § 14 OdpŠk). Žalobkyně svůj nárok na náhradu škody uplatnila u žalované dne 3. 7. 2015, šestiměsíční lhůta uplynula dne 3. 1. 2016, v prodlení tak žalovaná byla od 4. 1. 2016.
37. O lhůtě k plnění rozhodl soud podle § 160 odst. 1 část věty za středníkem zákona č. 99/1963 Sb., občanský soudní řád (dále i jen „o. s. ř.“); takto prodloužená pariční lhůta odpovídá podmínkám čerpání finančních prostředků ze státního rozpočtu, jimiž se žalovaná při výplatě peněžních plnění řídí, přičemž soudu současně nejsou známy okolnosti, pro něž by bylo důvodné se domnívat, že stanovení delší lhůty k plnění oproti třídní lhůtě zákonné může způsobit žalobkyni jakoukoliv újmu.
38. Ve zbývající části soud žalobu, kterou se žalobkyně po žalované domáhala zaplacení 37 195,60 Kč s 8,05 % úrokem z prodlení ročně z této částky od 4. 7. 2015 do zaplacení a zaplacení úroku z prodlení ve výši 8,05 % ročně z částky 11 785,40 Kč od 4. 7. 2015 do 3. 1. 2016, jako nedůvodnou zamítl (výrok II.).

39. O náhradě nákladů řízení rozhodl soud podle § 142 odst. 3, § 146 odst. 2 a § 151 odst. 1 o. s. ř., podle něhož i když měl účastník ve věci úspěch jen částečný, může mu soud přiznat plnou náhradu nákladů řízení, měl-li neúspěch v poměrně nepatrné části nebo záviselo-li rozhodnutí o výši plnění na znaleckém posudku nebo na úvaze soudu, a jestliže některý z účastníků zavinil, že řízení muselo být zastaveno, je povinen hradit jeho náklady. Byl-li však pro chování žalovaného (jiného účastníka řízení) vzat zpět návrh, který byl podán důvodně, je povinen hradit náklady řízení žalovaný (jiný účastník řízení).
40. V souzeném případě byla téměř zcela úspěšná žalovaná, tj. zcela v nároku na náhradu nemajetkové újmy v tarifní hodnotě 50 000 Kč (po důvodně vznesené námitce promlčení byla žaloba vzata zpět; § 146 odst. 2 věta první o. s. ř.) a v téměř celém nároku na náhradu škody v tarifní hodnotě 183 414,60 Kč (37 195,60 Kč na nákladech právního zastoupení v exekučním řízení, 23 522 Kč na nákladech právního zastoupení při uplatnění nároku u žalované – zastaveno pro zpětvzetí; § 146 odst. 2 věta první o. s. ř., [REDAKCE] Kč na zaplacených úrocích ze zápůjčky a 116 944 Kč na zaplacených úrocích z úvěru). Neúspěšná byla žalovaná v poměrně nepatrné části v tarifní hodnotě 11 785,40 Kč (po plnění žalovanou žalobkyni po uplynutí lhůty dle § 15 odst. 1 OdpŠk; § 146 odst. 2 věta druhá o. s. ř.).
41. Soud proto přiznal žalované náhradu nákladů řízení v plné výši, a to 7 režijních paušálů po 300 Kč dle § 151 odst. 3 o. s. ř., za písemné vyjádření k žalobě, za 3 přípravy účasti na jednání a za účast na jednání před soudem dne 16. 5. 2017, 21. 8. 2017 a 10. 10. 2017 podle § 1 odst. 2, odst. 3 písm. a), b), c) vyhlášky č. 254/2015 Sb., o stanovení výše paušální náhrady pro účely rozhodování o náhradě nákladů řízení v případech podle § 151 odst. 3 občanského soudního řádu a podle § 89a exekučního řádu, a podle § 13 odst. 3 AT. Jejich zaplacení uložil převážně neúspěšné žalobkyni ve lhůtě tří dnů od právní moci tohoto rozsudku podle § 160 odst. 1 část věty před středníkem o. s. ř., když k určení delší lhůty nebo ke stanovení plnění ve splátkách neshledal soud žádný důvod (výrok III.).
42. Podle § 148 odst. 1 o. s. ř. stát má podle výsledků řízení proti účastníkům právo na náhradu nákladů řízení, které platil, pokud u nich nejsou předpoklady pro osvobození od soudních poplatků. V tomto řízení soud přiznal a zaplatil svědečné svědkyni M. [REDAKCE] R. [REDAKCE] ve výši [REDAKCE] Kč, které uložil zaplatit neúspěšné žalobkyni, u které neshledal předpoklady pro osvobození od soudních poplatků, na účet Obvodního soudu pro Prahu 2 ve lhůtě tří dnů od právní moci rozsudku podle § 160 odst. 1 části věty před středníkem o. s. ř. (výrok IV.).

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat odvolání do patnácti dnů ode dne jeho doručení k Městskému soudu v Praze prostřednictvím Obvodního soudu pro Prahu 2.

Nesplní-li povinný dobrovolně, co mu ukládá vykonatelné rozhodnutí, může oprávněný podat návrh na soudní výkon rozhodnutí (exekuci).

Praha 10. října 2017

Mgr. Markéta Jirásková v. r.
soudkyně